

۸۰۸۰۸ / ۱۲۰۸ / ۴۵۰۷۹ هـ

شماره

تاریخ ۱۳۹۰ / ۶ / ۱۵

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

وزارت راه و شهرسازی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۰/۶/۱۳ بنا به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی و تأیید وزارت امور خارجه و به استناد ماده واحده قانون اجازه تصویب مقررات فنی و قواعد مربوط به کنوانسیون هواپیمایی کشوری بین المللی (کنوانسیون شیکاگو) - مصوب ۱۳۵۶ - تصویب نمود:

سازمان هواپیمایی کشوری مجاز است ضمیمه (۱۲) کنوانسیون شیکاگو تحت عنوان "استانداردها و توصیه های بین المللی جستجو و نجات" را به شرح پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است اجرا نماید.

محمد رضا رحیمی

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس قوه قضاییه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور، معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، اداره کل قوانین مجلس شورای اسلامی، اداره کل قوانین و مقررات کشور، اداره کل حقوقی، کلیه وزارتخانه ها، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت ابلاغ می شود.

تصویر نامه کار ۶۱۲۹۱
۲۰۹۰۰۱ / ۷۹ ۴۵۰ هـ
۱۹۹۲۰
هاتف تهران

۶۱۲۹۱
۹۰۳۲۳
مغایح سید محمد

بسمه تعالی

استانداردها و توصیه های بین المللی
ضمیمه ۱۲ (ضمیمه ۱۲ کنوانسیون شیکاگو)

جستجو و نجات

دفتر هیئت دولت

ترجمه ، تهیه و تدوین : دفتر ایمنی و بررسی سوانح

بسمه تعالی

استانداردها و توصیه های بین المللی

نکته : این ضمیمه (ضمیمه ۱۲) طبق دفترچه راهنمای جستجو و نجات هوایی و دریایی بین المللی (IAMSAR)، جلد اول - دفترچه راهنمای ساختار و مدیریت، جلد دوم - هماهنگی عملیات، و جلد سوم - تجهیزات سیار (سند ۹۷۳۱) تکمیل می شود، هدف آن کمک به کشورها در برآوردن نیازها و الزامات جستجو و نجات است که در قالب کنوانسیون شیکاگو پذیرفته شده است. آن دسته از الزامات کنوانسیون شیکاگو که به ارائه سرویس جستجو و نجات هوایی مربوط است در ضمیمه شماره ۱۲ تحت قالب استانداردها و توصیه های عملی آورده شده است. سه جلد دفترچه راهنمای جستجو و نجات هوایی و دریایی بین المللی، راهنمایی را به منظور ساماندهی و ارائه سرویس جستجو و نجات در حوزه های مشترک هوایی و دریایی فراهم می آورد. کشورها بدین وسیله تشویق می شوند تا با استفاده از این دفترچه راهنما به توسعه و ارتقاء سرویس های جستجو و نجات خود پردازند و با کشورهای همسایه اشان تعامل و همکاری داشته باشند.

فصل اول - تعاریف

وقتی از واژگان زیر در استانداردها و توصیه های مربوط به جستجو و نجات استفاده می شود، آنها معانی ذیل را دارند:

ایستگاه هشدار دهنده:

هر واحد و تجهیزاتی که به منظور کمک رسانی به عنوان یک واسطه بین شخصی که یک وضعیت اضطراری را گزارش می کند و مرکز هماهنگی نجات یا مراکز فرعی نجات ایفای نقش می کند.

وضعیت هشدار:

موقعیتی که در آن تشویش و نگرانی در خصوص سلامتی وسیله پرنده و سرنشینانش وجود دارد.

دفتر هیئت دولت

وضعیت بحرانی :

موقعیتی که در آن اطمینان منطقی وجود دارد که وسیله پرنده و سرنشینانش با یک خطر بزرگ و قریب الوقوع تهدید می شوند و به کمک فوری احتیاج دارند.

فرود بر روی آب :

فرود اضطراری یک وسیله پرنده بر روی آب.

وضعیت اضطراری :

یک واژه کلی است که بر حسب مورد شامل وضعیت عدم اطمینان ، وضعیت هشدار یا وضعیت بحرانی می شود.

مرکز مشترک هماهنگی نجات :

مرکز هماهنگی نجاتی که مسئول عملیات جستجو و نجات هوایی و دریائی می باشد.

بهره بردار :

شخص، سازمان یا موسسه ای که مستقیماً یا به طور غیر مستقیم مسئول عملیات و سائل پرنده می باشد .

سر خلبان :

خلبانی که توسط بهره بردار یا در حالت هوانوردی معمولی ، توسط مالک وسیله پرنده تعیین می شود و فرمانده و مسؤول انجام ایمنی پرواز می باشد.

مرکز هماهنگی نجات :

یک واحد که مسؤولیت ارتقاء مؤثر سازمان و تشکیلات مرتبط با سرویس های جستجو و نجات و هماهنگ سازی انجام عملیات جستجو و نجات را در یک منطقه جستجو و نجات به عهده دارد.

دفتر هیئت دولت

مرکز فرعی نجات :

یک واحد مادون مرکز هماهنگی نجات که به منظور تکمیل فعالیتهای آن و بر اساس مقررات خاص مقامات مسؤل تأسیس می گردد.

جستجو :

عملیاتی است که معمولاً توسط مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات، با استفاده از پرسنل و تجهیزات در دسترس و به منظور پیدا کردن و مکان یابی افراد در وضعیت بحرانی هماهنگ می شود.

وسیله پرنده جستجو و نجات :

وسیله پرنده ای که با تجهیزات مخصوص مناسب به منظور انجام مؤثر عملیات جستجو و نجات مجهز گردیده است.

تجهیزات جستجو و نجات :

هرگونه وسیله یا وسیله نقلیه معین شده جستجو و نجات که برای اجرای عملیات جستجو و نجات مورد استفاده قرار می گیرد.

سرویس جستجو و نجات :

اجرای نظارت بر وضعیت اضطراری ، برقراری ارتباطات هماهنگی و فعالیت های جستجو و نجات ، کمک های اولیه پزشکی یا تخلیه پزشکی با استفاده از منابع عمومی و خصوصی از قبیل وسائل پرنده ، قایق ها و سایر شناورها و تأسیسات هماهنگ کننده.

منطقه جستجو و نجات :

دفتر هیئت دولت

یک منطقه با ابعاد مشخص متناسب به مرکز هماهنگی نجات که در آن سرویس جستجو و نجات ارائه می شود.

واحد جستجو و نجات :

یک منبع سیار است که شامل افراد آموزش دیده و تجهیزات مناسب به منظور اجرای سریع عملیات جستجو و نجات می باشد.

کشور ثبت کننده هواپیما :

کشوری که وسیله پرنده به ثبت آن کشور درآمده است.

وضعیت عدم اطمینان :

وضعیتی که در آن عدم اطمینان در خصوص ایمنی وسیله پرنده و سرنشانی آن وجود دارد.

دفتر هیئت دولت

فصل دوم - سازماندهی و تشکیلات

۱-۲ سرویس های جستجو و نجات

۱-۱-۲ کشورهای متعاقد باید به منظور حصول اطمینان از ارائه کمک به اشخاص در وضعیت بحرانی به تنهائی یا با همکاری کشورهای دیگر تمهیدات لازم به منظور تأسیس و ارائه فوری سرویس جستجو و نجات را در قلمرو خود پیش بینی نمایند، این سرویس ها باید به صورت ۲۴ ساعته ارائه شوند.

۱-۱-۲-۱ آن قسمت هایی از دریاها یا مناطق آزاد یا مناطقی که حاکمیت مشخصی ندارند و برای آنها سرویس جستجو و نجات ارائه خواهد شد باید بر اساس "موافقت نامه های ناوبری هوائی منطقه ای" تعیین تکلیف شوند. کشورهای متعاقدی که مسؤولیت ارائه سرویس جستجو و نجات را در این مناطق پذیرفته اند باید از این به بعد به تنهائی و یا با همکاری کشورهای دیگر، تمهیدات لازم برای استقرار و ارائه سرویس جستجو و نجات را بر اساس مفاد این ضمیمه (پیمان شیکاگو) فراهم آورند.

نکته : واژه " موافقت نامه های ناوبری هوائی منطقه ای " به موافقت نامه هایی اطلاق می شود که توسط شورای ایکائو معمولاً به توصیه نشست های منطقه ای ناوبری هوائی مورد تأیید قرار گرفته اند.

۱-۱-۲-۲ عناصر پایه ای سرویس جستجو و نجات باید شامل چارچوب قانونی، مقام مسؤل، منابع سازماندهی شده در دسترس، تجهیزات ارتباطی و نیروهای کاری ماهر جهت فعالیت های هماهنگی و عملیاتی باشد.

۱-۱-۲-۳ سرویس های جستجو و نجات باید رویه هایی به منظور ارتقاء ارائه سرویس از جمله جنبه های برنامه ریزی، ترییات همکاری داخلی و بین المللی و آموزش به وجود آورند.

۱-۲-۲ در ارائه کمک به هواپیمای در وضعیت بحرانی و بازماندگان سوانح هوایی، کشورهای متعاقد باید ارائه کمک را بدون توجه به ملیت یا وضعیت این افراد یا شرایطی که در آن افراد پیدا می شوند انجام دهند.

دفتر هیئت دولت

۲-۱-۳ کشورهای متعاهدی که مسئولیت ارائه سرویس جستجو و نجات را پذیرفته اند باید از واحدهای جستجو و نجات و دیگر تجهیزات در دسترس به منظور کمک به هرنوع وسیله پرنده یا سرنشینان آن که در وضعیت اضطراری قرار گرفته اند، یا اینگونه به نظر می رسد که در وضعیت اضطراری قرار گرفته اند، استفاده نمایند.

۲-۱-۴ وقتی مراکز جداگانه هماهنگی نجات دریائی و هوائی در یک منطقه وجود دارند، کشورها باید از همکاری تنگاتنگ ممکن بین این مراکز اطمینان حاصل نمایند.

۲-۱-۵ توصیه :

کشورهای متعاهد باید سازگاری و همکاری بین سرویس های جستجو و نجات دریائی و هوایی خود را تسهیل نمایند.

۲-۱-۶ توصیه : کشورهای متعاهد باید در صورت امکان، مراکز مشترک هماهنگی نجات را به منظور هماهنگی فعالیت های جستجو و نجات هوائی و دریائی تأسیس نمایند.

۲-۲ مناطق جستجو و نجات

۲-۲-۱ کشورهای متعاهد باید مناطق جستجو و نجات را که در آن سرویس جستجو و نجات ارائه خواهند داد، تعیین نمایند. این مناطق نباید با هم همپوشانی داشته باشند و مناطق مجاور باید به هم پیوسته باشند.

نکته ۱: مناطق جستجو و نجات به منظور اطمینان از وجود زیر ساختهای ارتباطی کافی، ردیابی مؤثر پیام های بحران و هماهنگی های عملیاتی صحیح به منظور حمایت مؤثر از سرویس های جستجو و نجات تأسیس می شوند. کشورهای مجاور ممکن است در راه اندازی سرویس جستجو و نجات در یک منطقه جستجو و نجات با هم همکاری نمایند.

نکته ۲- تعیین مناطق جستجو و نجات بر اساس ملاحظات فنی و عملیاتی انجام می شود و ربطی به تعیین مرز بین کشورها ندارد.

دفتر هیئت دولت

۱-۲-۱-۲-توصیه: مناطق جستجو و نجات باید تا آنجا که امکان پذیر است مطابق با مناطق اطلاعات پروازی کشورها و با در نظر گرفتن مناطق بالای دریاها و آزاد و مناطق جستجو و نجات دریائی باشد.

۳-۲ مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات

۱-۳-۲-کشورهای متعاقد باید یک مرکز هماهنگی نجات را در هر منطقه جستجو و نجات تأسیس نمایند.

نکته: ممکن است یک کشور متعاهدی یک مرکز هماهنگی نجات را با یک منطقه جستجو و نجات وابسته تأسیس کند که بر اساس موافقت نامه های منطقه ای ناوبری هوائی، این مرکز هماهنگی نجات بر منطقه ای بزرگتر از منطقه تحت حاکمیت خود سرویس ارائه دهد.

۲-۳-۲-توصیه: وقتی تمام یا بخشی از فضای یک کشور متعاقد در منطقه جستجو و نجات مربوط به یک مرکز هماهنگی نجات یک کشور متعاقد دیگر قرار گیرد، کشور اول باید یک مرکز فرعی جستجو و نجات که از مرکز هماهنگی نجات کشور ثانی تبعیت می کند تأسیس نماید، در صورتی که این امر، کارآئی سرویس های جستجو و نجات را درون قلمرو کشور اول ارتقاء بخشد.

۳-۳-۲-هر مرکز هماهنگی نجات و در صورت مقتضی مرکز فرعی نجات باید به صورت ۲۴ ساعته با پرسنل آموزش دیده ماهر در استفاده از زبان مورد استفاده در ارتباطات رادئویی تجهیز گردد.

۴-۳-۲-توصیه: پرسنل مراکز هماهنگی نجات که درگیر انجام ارتباطات رادیویی هستند باید در استفاده از زبان انگلیسی مهارت داشته باشند.

۵-۳-۲-توصیه: در مناطقی که تجهیزات مخابراتی عمومی به اندازه ای نیست یا اجازه نمی دهد اشخاصی که یک وسیله پرنده را در حالت اضطراری می بینند به سرعت و مستقیماً به مرکز هماهنگی نجات مربوطه اطلاع دهند، کشورهای متعاقد مربوطه باید واحدهای عمومی یا خصوصی مناسب را به عنوان ایستگاه های هشدار دهنده تعیین کنند.

دفتر هیئت دولت

۴-۲ ارتباطات جستجو و نجات

۴-۲-۱ هر مرکز هماهنگی نجات باید وسائل ارتباطی دو طرفه سریع و مطمئن با مراکز زیر را داشته باشد:

الف) واحدهای مراقبت پرواز مربوطه،

ب) مراکز فرعی نجات مربوطه،

پ) ایستگاه‌های مکان یاب و مسیر یاب مربوطه،

ت) در صورت مقتضی، ایستگاه‌های رادیویی ساحلی که قابلیت هشدار دادن و ایجاد ارتباط با شناورهای منطقه را داشته باشند،

ث) ادارات مرکزی واحدهای جستجو و نجات در منطقه،

ج) تمام مراکز هماهنگی نجات دریائی در منطقه و مراکز هماهنگی هوائی، دریائی یا مراکز مشترک هماهنگی نجات در مناطق مجاور،

چ) دفتر هواشناسی تعیین شده یا دفتر دیدبانی هواشناسی،

ح) واحدهای جستجو و نجات،

خ) ایستگاه‌های هشدار دهنده، و

د) مرکز کنترل عملیات سامانه ماهواره ای جستجو و نجات که به منطقه جستجو و نجات سرویس می دهد.

نکته: مراکز هماهنگی نجات دریائی در اسناد مربوطه سازمان دریایی بین المللی مشخص شده است.

۴-۲-۲ هر مرکز فرعی نجات باید وسائل ارتباطی دو طرفه سریع و قابل اطمینان با مراکز زیر داشته باشد:

الف) مراکز فرعی نجات مجاور،

ب) دفتر هواشناسی یا دفتر دیدبان هواشناسی،

دفتر هیئت دولت

پ) واحدهای جستجو و نجات، و

ت) ایستگاه‌های هشدار دهنده،

۵-۲ واحدهای جستجو و نجات

۵-۲-۱ کشورهای متعاقد باید بخش‌های سرویس عمومی یا خصوصی که به طور مناسب معین شده و تجهیز شده اند را به عنوان واحدهای جستجو و نجات به منظور عملیات جستجو و نجات تعیین نمایند.

نکته: حداقل واحدها و تجهیزات مورد نیاز برای تدارک عملیات جستجو و نجات در یک منطقه جستجو و نجات طبق موافقت نامه‌های منطقه‌ای ناوبری هوایی تعیین شده و در طرح ناوبری هوایی و انتشار اسناد توافقی مربوط به تجهیزات و سرویس‌های مربوطه مشخص گردیده است.

۵-۲-۲ کشورهای متعاقد باید بخشهای سرویس عمومی و یا خصوصی را که به اندازه واحدهای جستجو و نجات واجد شرایط نیستند اما می‌توانند در عملیات‌های جستجو و نجات مشارکت نمایند، به عنوان بخش‌هایی از طرح عملیاتی جستجو و نجات مشخص نمایند.

۶-۲ تجهیزات جستجو و نجات

۶-۲-۱ واحدهای جستجو و نجات باید به تجهیزاتی برای مکان‌یابی سریع و ارائه کمک‌های مناسب به صحنه سانحه مجهز باشند.

۶-۲-۲ توصیه: هر واحد جستجو و نجات باید وسایل ارتباط دو طرفه سریع و مطمئن با سایر تجهیزات جستجو و نجات که در آن عملیات دخیل هستند را داشته باشد.

۶-۲-۳ هر وسیله پرنده جستجو و نجات باید به وسایلی مجهز شده باشد تا در مواقع اضطرار هوایی و فرکانس‌های در صحنه و دیگر فرکانس‌های مذکور بتواند به نحوی که تعیین شده، ارتباط برقرار کند.

۶-۲-۴ هر وسیله پرنده جستجو و نجات باید به وسائلی برای راهنمایی وسایل پرنده بر روی فرکانس‌های اضطراری مجهز باشد.

وزارت هیئت دولت

نکته ۱: الزامات حمل و نقل بیکن های اضطراری در بخش های ۱ و ۲ و ۳ ضمیمه شماره ۶ آمده است.

نکته ۲: مشخصات بیکن های اضطراری در جلد ۳ ضمیمه شماره ۱۰ (کتوانسیون شیکاگو) آمده است.

۲-۶-۵ هر وسیله پرنده جستجو و نجات وقتی در عملیات جستجو و نجات بر فراز مناطق دریائی مورد استفاده قرار می گیرد باید به وسائلی مجهز باشد تا قابلیت ارتباط با شناورهای دریائی را داشته باشد.

نکته: تعداد زیادی از شناورها می توانند با وسائل پرنده بر روی فرکانس های ۲۱۸۲ و ۴۱۲۵ کیلو هرتز و ۱۲۱/۵ مگاهرتز ارتباط برقرار کنند. اما به هر حال این فرکانس ها و به ویژه فرکانس ۱۲۱/۵ مگاهرتز ممکن است به طور مستمر توسط شناورها پایش نشود.

۲-۶-۶ هر وسیله پرنده جستجو و نجات وقتی برای عملیات جستجو و نجات بر روی مناطق بالای سطح دریا مورد استفاده قرار می گیرد باید یک نسخه از "کد علائم بین المللی" را به همراه داشته باشد تا بر مشکلات دریائی که به طور احتمالی در ارتباط با کشتی ها مواجه خواهد شد، فائق آید.

نکته: کد علائم بین المللی به زبان های انگلیسی، فرانسه و اسپانیائی توسط سازمان دریایی بین المللی و تحت عنوان اسناد 1994 E, 1995 F, 1996 S منتشر شده است.

۲-۶-۷ توصیه: حداقل یکی از وسائل پرنده ای که در عملیات جستجو و نجات شرکت می کند باید تجهیزات قابل پرتاب نجات را حمل کند مگر اینکه معلوم گردد نیازی به ارائه ملزومات برای بازماندگان از طریق هوا وجود ندارد.

۲-۶-۸ توصیه: کشورها باید بسته های نجات را که به طور مناسب و به منظور پرتاب توسط هواپیما بسته بندی شده در فرودگاه های مناسب تهیه کنند.

دفتر هیئت دولت

فصل ۳- همکاری ها

۳-۱ همکاری بین کشورها

۳-۱-۱ کشورهای متعاقد باید سازمان‌های جستجو و نجات خود را با سازمانهای جستجو و نجات کشورهای همسایه هماهنگ نمایند.

۳-۱-۲ توصیه: کشورهای متعاقد باید در صورت لزوم، فعالیت‌های جستجو و نجات خود را با کشورهای همسایه هماهنگ نمایند، به ویژه زمانی که این عملیات در مجاورت منطقه جستجو و نجات کشورهای مجاور صورت می‌پذیرد.

۳-۱-۲-۱ توصیه: کشورهای متعاقد باید تا آنجا که امکان پذیر است، طرح‌ها و دستورالعمل‌های جستجو و نجات مشترک را به منظور تسهیل هماهنگی عملیات جستجو و نجات با کشورهای همسایه توسعه بخشند.

۳-۱-۳ یک کشور متعاقد با رعایت شرایطی که ممکن است توسط مقامات آن کشور معین شده باشد باید اجازه ورود فوری واحدهای جستجو و نجات کشورهای دیگر را به قلمرو خود به منظور جستجوی مکان سوانح هوایی و نجات بازماندگان آن سوانح بدهد.

۳-۱-۴ مقامات یک کشور متعاقد که می‌خواهند واحدهای جستجو و نجات آنها وارد قلمرو کشور متعاقد دیگری به منظور اهداف جستجو و نجات شود باید یک تقاضای حاوی تمام جزئیات عملیات طراحی شده و ضرورت آن را به مرکز هماهنگی نجات کشوری که قصد وارد شدن به قلمرو او را دارند یا به سایر مقاماتی که توسط آن کشور مشخص شده، ارسال نمایند.

۳-۱-۴-۱ مقامات کشورهای متعاقد باید:

- فوراً دریافت تقاضای مذکور را تأیید کنند، و

دفتر هیئت دولت

- در اسرع وقت در صورتی که شرایطی برای پذیرش تقاضا دارند و بر آن اساس عملیات طراحی شده ممکن است صورت پذیرد را اعلام نمایند.

۳-۱-۵ توصیه: کشورهای متعاقد باید نسبت به انعقاد توافق نامه با کشورهای همسایه خود جهت تقویت هماهنگی ها و همکاری های جستجو و نجات به منظور تبیین شرایط ورود واحدهای جستجو و نجات یکدیگر به قلمرو خود اقدام نمایند. این توافق نامه ها باید به تسریع ورود واحدهای جستجو و نجات با حداقل تشریفات ممکن نیز پردازد.

۳-۱-۶ توصیه: هر کشور متعاقد باید مراکز هماهنگی نجات خود را مجاز کند تا:

الف) از سایر مراکز هماهنگی نجات، تقاضای کمک از قبیل وسائل پرنده، شناور، پرسنل یا تجهیزات را در صورت نیاز، بنمایند.

ب) اجازه لازم برای ورود این وسایل پرنده، شناورها، پرسنل یا تجهیزات را به قلمرو کشور بدهند؛ و
پ) تمهیدات لازم را با مقامات گمرک، مهاجرت یا سایر مقامات ذی ربط به منظور تسریع در ورود این تجهیزات و پرسنل انجام دهند.

۳-۱-۷ توصیه: هر کشور متعاقد باید مراکز هماهنگی نجات خود را مجاز کند تا در صورتی که از او تقاضا شود کمک هایی را به مراکز هماهنگی نجات کشور دیگر از قبیل وسائل پرنده، شناور، پرسنل یا تجهیزات ارائه دهد.

۳-۱-۸ توصیه: کشورهای متعاقد باید تمهیداتی را به منظور تمرین های آموزشی مشترک بین واحدهای جستجو و نجات خود؛ و واحدهای جستجو و نجات سایر کشورها و بهره برداران به منظور ارتقاء کارایی جستجو و نجات فراهم نمایند.

۳-۱-۹ توصیه: کشورهای متعاقد باید ترتیباتی را به منظور انجام بازدیدهای دو طرفه دوره ای از مراکز هماهنگی نجات کشورهای همسایه توسط پرسنل مراکز و مراکز فرعی هماهنگی نجات خود اتخاذ نمایند.

۳-۲ همکاری با سایر سرویس ها

۳-۲-۱ کشورهای متعاقد باید ترتیباتی را مقرر دارند تا تمام وسائل پرنده، شناورها و سرویسها و تجهیزات محلی که جزء سازمان جستجو و نجات نیستند، با سازمان جستجو و نجات در عملیات جستجو و نجات کاملاً همکاری داشته باشند و هر گونه کمک ممکن را به بازماندگان سوانح هوایی توسعه بخشند.

۲-۲-۳ نوصیه : کشورهای متعاقد باید اطمینان حاصل کنند حداکثر هماهنگی ممکن بین مقامات ذی ربط هوائی و دریائی وجود دارد تا سرویس های جستجو و نجات به صورت کارآ و مؤثر ارائه شود.

۲-۲-۳ کشورهای متعاقد باید اطمینان حاصل نمایند که سرویسهای جستجو و نجات با نهاد مسئول بررسی کننده سوانح و نهادهای مسئول حفاظت از اشخاص آسیب دیده از سانحه همکاری دارند.

۲-۲-۵ نوصیه : برای تسهیل در امر بررسی سانحه، واحدهای نجات باید، وقتی عملی باشد، توسط پرسنل دارای صلاحیت در امر بررسی های سانحه هوائی همراهی شوند.

۲-۲-۵ کشورها باید یک مرجع تماس جستجو و نجات برای دریافت پیام های اضطراری سامانه ماهواره ای جستجو و نجات مشخص نمایند.

۳-۲ انتشار اطلاعات

۳-۳-۱ هر کشور متعاقد باید تمام اطلاعات لازم در خصوص ورود واحدهای جستجو و نجات سایر کشورها را به قلمرو خود چاپ و منتشر نماید و یا اینکه اطلاعات مذکور را در ترتیبات سرویس جستجو و نجات بیاورد.

۳-۳-۲ نوصیه : وقتی آن اطلاعات مربوط به طرح های عملیات جستجو و نجات در ارائه سرویس های جستجو و نجات مفید باشد، کشورهای متعاقد باید این اطلاعات را از طریق مراکز هماهنگی نجات یا سایر سازمانها در اختیار همگان قرار دهند.

۳-۳-۳ نوصیه : کشورهای متعاقد باید تا آنجا که مطلوب و امکان پذیر باشد اطلاعات مربوط به اقداماتی که قرار است انجام شود زمانی که دلیلی برای قبولی این موضوع وجود دارد که وضعیت اضطراری وسیله پرنده ممکن است به نگرانی عمومی منجر گردد یا نیاز به یک عکس العمل اضطراری عمومی داشته باشد را برای مقامات عمومی و مقاماتی که عکس العمل اضطراری در مواقع بحران انجام می دهند، منتشر نماید.

دفتر هیئت دولت

سازمان هواپیمائی کشوری

فصل چهارم : اقدامات مقدماتی

۴-۱ اطلاعات مقدماتی

۴-۱-۱ هر مرکز هماهنگی جستجو و نجات باید همیشه اطلاعات به روز ذیل را درباره منطقه جستجو و نجات خود به آسانی در دسترس داشته باشد:

الف) واحدهای جستجو و نجات، مراکز فرعی نجات و ایستگاه‌های هشدار دهنده؛

ب) واحدهای مراقبت پرواز،

پ) وسایل ارتباطی که ممکن است در عملیات جستجو و نجات مورد استفاده قرار گیرند؛

ت) آدرس و شماره تلفن های تمام بهره برداران که در منطقه به فعالیت مشغول هستند یا نماینده مربوط آنها،

ث) سایر منابع عمومی و خصوصی از قبیل تجهیزات پزشکی و حمل و نقل که احتمالاً در عملیات جستجو و نجات مفید هستند.

۴-۱-۲ توصیه: هر مرکز هماهنگی جستجو و نجات باید به سایر اطلاعات مربوط به جستجو و نجات از قبیل اطلاعات زیر به آسانی دسترسی داشته باشد:

الف) موقعیت‌ها، نام‌ها، ساعات عملیاتی بودن و فرکانس‌های تمام ایستگاه‌هایی که احتمالاً در حمایت از عملیات جستجو و نجات دخیل می شوند؛

ب) موقعیت‌ها و ساعات عملیاتی بودن سرویس‌های رادیویی و فرکانس‌های تحت پوشش آن؛

پ) موقعیت‌های بسته های قابل پرتاب اضطراری و تجهیزات نجات در صورتی که از قبل تهیه شده است؛

ت) اشیائی که ممکن است باعث اشتباه در مکان یابی لاشه هواپیما گردد به ویژه اگر از آسمان دیده شود.

۴-۱-۳ توصیه: هر مرکز هماهنگی نجات که منطقه جستجو و نجات آنها شامل مناطق دریائی می شود باید به اطلاعات موقعیت، جهت و سرعت کشتی های درون منطقه که می توانند به وسایل پرنده در حالت اضطرار کمک کنند و همچنین نحوه برقراری ارتباط با آنها دسترسی فوری داشته باشد.

نکته: این اطلاعات ممکن است در مراکز هماهنگی نجات وجود داشته باشد یا به راحتی از آنجا قابل دسترسی باشد.

دفتر هیئت دولت

۴-۱-۴ توصیه: کشورهای متعاقد باید جداگانه یا با همکاری دیگر کشورها، سیستم گزارش دهی کشتی ها را با همکاری مقامات دریائی تهیه کنند یا اینکه تمهیداتی را جهت حلقه‌های ارتباطی با سیستم "امور" یا سیستم منطقه‌ای گزارش دهی کشتی ها فراهم آورند تا عملیات جستجو و نجات در دریا تسهیل شود.

تکته: "امور" یک سیستم بین المللی مشترک گزارش دهی کشتی ها با برد جهانی است که امکان توضیح خواستن از طریق تمام مراکز هماهنگی نجات را فراهم می آورد. همچنین تعدادی از کشورهای متعاقد از سیستمهای منطقه ای گزارش دهی کشتی ها استفاده می کنند.

۴-۲ طرح‌های عملیات

۴-۲-۱ هر مرکز هماهنگی نجات باید طرح‌های جامع از عملیات را برای انجام عملیات جستجو و نجات در منطقه جستجو و نجات خود تهیه نماید.

۴-۲-۲ توصیه: طرح‌های عملیات جستجو و نجات باید با همکاری نمایندگان بهره‌برداران و سایر سرویسهای عمومی یا خصوصی که ممکن است به ارائه سرویس جستجو و نجات کمک کنند و یا از آن بهره مند گردند و با توجه به احتمال زیاد بودن تعداد بازماندگان ارتقاء یابد.

۴-۲-۳ طرح‌های عملیات باید ترتیباتی را جهت ارائه سرویس و سوخت رسانی به وسایل پرنده، شناورها و وسایل حمل و نقلی که در عملیات جستجو و نجات دخیل می شوند من جمله آنهایی که توسط سایر کشورها در دسترس قرار می گیرد، تا حد امکان مشخص نماید.

۴-۲-۴ طرح‌های عملیات جستجو و نجات باید حاوی جزئیاتی در خصوص فعالیت‌هایی که قرار است توسط اشخاصی که در عملیات جستجو و نجات دخیل می شوند انجام شود از قبیل موارد ذیل باشد:

الف) روشی که عملیات جستجو و نجات در منطقه انجام می شود؛

ب) استفاده از سیستمهای ارتباطی و تجهیزات در دسترس؛

پ) فعالیت‌هایی که به صورت مشترک با سایر مراکز هماهنگی نجات انجام می گیرد؛

ت) روش‌های هشدار دادن به وسایل پرنده در مسیر و کشتی‌های درون دریا؛

ث) وظایف و اختیارات اشخاصی که برای جستجو و نجات تعیین می شوند؛

ج) امکان گسترش و آماده سازی مجدد تجهیزات که ممکن است بر حسب شرایط جوی یا سایر شرایط

ضروری شود؛

دفتر هیئت دولت

چ) روشهائی برای بدست آوردن اطلاعات ضروری در خصوص عملیات جستجو و نجات از قبیل گزارشات و پیش بینی های وضع هوا، نوتام های مربوطه و غیره،

ح) روشهای بدست آوردن این کمک ها از مراکز هماهنگی نجات دیگر از قبیل وسائل پرنده، شناورها، اشخاص یا تجهیزاتی که ممکن است مورد نیاز باشد؛

خ) روشهای کمک به وسیله پرنده ای که مجبور به فرود اضطراری بر روی آب (محل قرار) توسط شناورهای سطحی شده است؛

د) روشهای کمک به وسائل پرنده جستجو و نجات یا سایر وسائل پرنده که به سمت هواپیمای در وضعیت بحرانی در حال حرکت هستند؛ و

ذ) فعالیت های دسته جمعی که به همراه واحد های مراقبت پرواز و سایر مقامات مربوط جهت کمک به هواپیمائی که مطمئن هستیم یا احتمال می دهیم تحت دخالت غیر قانونی (هواپیما ربائی، بمب گذاری و...) قرار گرفته، انجام می گیرد.

۴-۲-۵ توصیه: طرح های عملیات جستجو و نجات باید با طرح های اضطراری فرودگاهها تجمیع شود تا سرویس های نجات در محدوده فرودگاهها از قبیل فرودگاه های ساحلی و مناطق دریائی ارائه گردد.

۳-۴ واحدهای جستجو و نجات

۴-۲-۱ هر واحد جستجو و نجات باید:

الف) از تمام بخش های طرح های عملیات ذکر شده در بند ۴-۲ که جهت انجام وظایف مربوطه به صورت مؤثر لازم است، آگاه باشد، و

ب) مرکز هماهنگی نجات را از آمادگی خود مطلع نگه دارد.

۴-۳-۲ کشورهای متعاقد باید:

الف) تعداد مورد نیاز تجهیزات جستجو و نجات را آماده نگه دارد؛ و

ب) مقدار کافی جیره غذایی، تجهیزات پزشکی، وسائل ارسال علائم و سایر تجهیزات نجات را تهیه کنند.

۴-۴ آموزش و تمرینات

دفتر هیئت دولت

به منظور دستیابی و نگهداری حداقل کارائی در جستجو و نجات، کشورهای متعاقد باید آموزشهای منظمی را برای پرسنل جستجو و نجات خود فراهم آورند و ترتیب انجام تمرینات جستجو و نجات لازم را بدهند.

۵-۴ لاشه وسیله پرنده

توصیه: هر کشور متعاقد باید اطمینان حاصل کند لاشه وسیله پرنده باقی مانده از سوانح هوایی در قلمروی، یا درون دریای آزاد با مناطقی که حاکمیت آنها مشخص نشده، در مناطق جستجو و نجات که بخاطر آن مسؤول است، پس از تکمیل بررسی سانحه، برداشته یا نابود خواهد شد و یا روی نقشه مشخص خواهد شد چنانچه وجود آن بقایا ممکن است خطر یا گمراهی برای عملیات جستجو و نجات بعدی بوجود آورد.

فصل پنجم - دستور العمل‌های عملیاتی

۵-۱ اطلاعات در خصوص وضعیت اضطراری

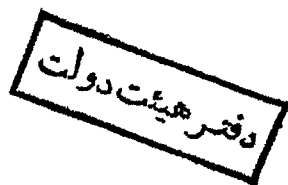
۵-۱-۱ هر کدام از مقامات و بخش‌های سازمان جستجو و نجات که دلایلی دارند که یک هواپیما در وضعیت اضطراری قرار گرفته است باید فوراً تمام اطلاعات موجود را به مرکز هماهنگی نجات مربوط اعلام نمایند.

۵-۱-۲ مراکز هماهنگی نجات باید فوراً به محض دریافت اطلاعات مبنی بر اینکه هواپیما در وضعیت اضطراری قرار گرفته اطلاعات را ارزیابی و محدوده عملیاتی مورد نیاز را مشخص کند.

۵-۱-۳ وقتی اطلاعاتی مبنی بر اینکه هواپیما در وضعیت اضطراری قرار گرفته از منابعی غیر از واحدهای مراقبت پرواز واصل می‌گردد، مرکز هماهنگی نجات باید تعیین کند موقعیت به کدام یک از وضعیت‌های اضطراری مربوط می‌شود و باید بر اساس آن دستورالعمل‌های لازم را اعمال کند.

۵-۲ دستور العمل‌های مراکز هماهنگی نجات در طول وضعیت‌های اضطراری

۵-۲-۱ وضعیت عدم اطمینان

به محض رخداد وضعیت عدم اطمینان، مرکز هماهنگی نجات باید نهایت همکاری خود را با واحدهای مراقبت پرواز و سایر سرویس ها و سازمان های مربوطه به منظور ارزیابی سریع گزارشهای بدست آمده، انجام دهد.

۲-۲-۵ وضعیت هشدار:

به محض رخداد وضعیت هشدار، مرکز هماهنگی نجات باید به سرعت به واحدهای جستجو و نجات هشدار دهد و هرگونه اقدام لازم را شروع نماید.

۲-۲-۳ وضعیت بحران:

به محض وقوع وضعیت بحرانی، مرکز هماهنگی نجات باید:

الف) به سرعت اقدامات اولیه را توسط واحدهای جستجو و نجات بر اساس طرح عملیات مربوطه انجام دهد،

ب) موقعیت هواپیما را مشخص کند، درجه عدم اطمینان این موقعیت را تخمین بزند و بر اساس این اطلاعات و شرایط، محدوده منطقه ای که باید مورد جستجو قرار بگیرد را مشخص نماید،

پ) به بهره‌بردار در صورت امکان اطلاع دهد و او را از مراحل پیشرفت مطلع نگه دارد،

ت) به سایر مراکز هماهنگی نجات که کمک آنها ضروری به نظر می‌رسد یا در عملیات دخیل هستند اطلاع رسانی کند،

ث) واحدهای مراقبت پرواز مربوط را زمانی که اطلاعاتی در خصوص وضعیت اضطراری از سایر منابع بدست می‌آورد آگاه کند،

ج) در مراحل اولیه، وسائل پرنده، شناورها، ایستگاه‌های ساحلی و دیگر سرویس‌های مذکور را که بالاحص در طرح عملیات مربوط شامل نشده درخواست کند که این تجهیزات می‌تواند کمک کند به اینکه:

۱) مکالمات ارسالی از هواپیما در وضعیت بحرانی، تجهیزات رادیویی نجات یا بیکن اضطراری مداوماً پایش

شود،

دفتر هیئت دولت

فکته: فرکانس‌هایی که در خصوص مشخصات بیکن‌های اضطراری در جلد ۳ ضمیمه ۱۰ اشاره شده شامل فرکانس‌های ۱۲۱/۵ و ۴۰۶ مگا هرتز می‌باشد.

۲) به هواپیمای در وضعیت اضطراری تا حد امکان کمک بکند، و

۳) مرکز هماهنگی نجات را از هرگونه مراحل پیشرفت مطلع نمایند؛

ج) از طریق اطلاعات موجود، یک طرح جامع از فعالیتها برای انجام عملیات جستجو و یا نجات لازم تهیه کند و این طرح را برای راهنمایی مقامات بلافاصله ارسال نماید تا انجام چنین عملیاتی هدایت شود،

ح) جزئیات طرح عملیات را با توجه به مراحل پیشرفت اوضاع در صورت لزوم اصلاح کند؛

خ) به مقامات ذی ربط بررسی سوانح اطلاع دهد؛ و

د) به دولت ثبت کننده هواپیما اطلاع دهد.

ترتیب ذکر شده در خصوص انجام این اقدامات باید رعایت شود مگر اینکه شرایط طور دیگری اقتضا نماید.

۴-۲-۵ شروع عملیات جستجو و نجات در خصوص هواپیمایی که موقعیت آن مشخص نیست

در حالتی که یک وضعیت اضطراری در خصوص هواپیمایی که موقعیت آن مشخص نیست اعلام می‌گردد و ممکن است در یکی از دو یا چند منطقه جستجو و نجات باشد موارد زیر باید اعمال شود:

الف) وقتی یک مرکز هماهنگی نجات از وجود وضعیت اضطراری مطلع شود و از اقدامات مربوط سایر مراکز هماهنگی و نجات بی‌خبر باشد، باید ابتدا مسؤلیت شروع اقدامات مناسب بر اساس بند ۲-۵ را بر عهده گرفته و سپس طی مذاکراتی با مراکز هماهنگی نجات کشورهای همسایه، به منظور تعیین یک مرکز هماهنگی نجات مسؤلیت ادامه عملیات فوراً بر عهده مرکز مربوط گزارده می‌شود.

ب) در صورتی که طی موافقت نامه مشترک مراکز هماهنگی نجات طور دیگری تصمیم‌گیری نشده باشد، مرکزی که عملیات جستجو و نجات را هماهنگ می‌کند باید مرکزی باشد که:

دفتر هیئت دولت

- مسؤول منطقه ای است که وسیله پرنده آخرین گزارش وضعیت خود را از آنجا داده است؛

- مسؤول منطقه ای است که وسیله پرنده به سمت آن حرکت می کرده است وقتی که آخرین وضعیت خود را گزارش کرده در مسیری بوده که دو منطقه جستجو و نجات را از هم جدا می کند.

مسؤول منطقه ای است که وسیله پرنده به سمت آن عزیمت می کرده وقتی که وسیله پرنده به تجهیزات دو طرفه ارتباط رادیویی مناسب مجهز نبوده یا ملزم به نگه داشتن ارتباط رادیویی نبوده است، یا

- مسؤول منطقه ای است که در آن مشخص کردن موقعیت بحران بوسیله سیستم ماهواره جستجو و نجات شناسائی شده است.

پ) بعد از اعلام وضعیت بحرانی، مرکز هماهنگی نجاتی که تمام مسؤولیت هماهنگی را بر عهده دارد باید تمام مراکز هماهنگی نجاتی که ممکن است درگیر عملیات شده باشند را از تمام شرایط اضطراری و مراحل پیشرفت بعدی مطلع نماید. به همین ترتیب تمام مراکز هماهنگی نجاتی که از هرگونه اطلاعات مربوط به وضعیت اضطراری آگاه می شوند باید به مرکز هماهنگی نجاتی که تمام مسؤولیت ها را بر عهده دارد اطلاع رسانی کنند.

۵-۲-۵ انتقال اطلاعات به وسیله پرنده ای که وضعیت اضطراری برای آن اعلام گشته است.

در صورت ضرورت، مرکز هماهنگی نجاتی که مسؤولیت عملیات جستجو و نجات را بر عهده دارد باید به واحدهای مراقبت پروازی که در منطقه اطلاعات پرواز که وسیله پرنده عملیات دارد، سرویس ارائه می کند اطلاعاتی در خصوص فعالیتهای جستجو و نجاتی که آغاز شده را منتقل کند تا واحد مراقبت پرواز بتواند این اطلاعات را به وسیله پرنده ارسال کند.

۳-۵ دستورالعمل هایی برای زمانی که مسؤولیت عملیاتی بر عهده دو یا چند کشور متعاقد می باشد.

وقتی انجام عملیات بر فراز کل منطقه جستجو و نجات بر عهده بیش از یک کشور متعاقد باشد، هر یک از کشورهای درگیر باید اقدامات لازم را بر اساس طرح عملیاتی مربوط در صورت تقاضای مرکز هماهنگی نجات منطقه انجام دهد.

دفتر هیئت دولت

۴-۵ دستورالعملهایی برای مقامات در منطقه عملیاتی

مقاماتی که انجام عملیات یا هر یک از بخش های آن را فوراً هدایت می کنند باید:

الف) دستورالعمل های لازم را به واحدهای تحت فرمان خود بدهند و مرکز هماهنگی نجات را از آن دستورالعمل ها مطلع نمایند؛ و

ب) مرکز هماهنگی نجات را از مراحل پیشرفت کار مطلع نمایند.

۵-۵ دستورالعمل هایی برای مراکز هماهنگی نجات - خاتمه و تعلیق عملیات.

۵-۵-۱ عملیات جستجو و نجات باید تا آنجا که ممکن است و تا زمانی که تمام بازماندگان به یک محل ایمنی منتقل شوند و با تا زمانی که امیدواری منطقی در خصوص نجات جان بازماندگان وجود دارد ادامه یابد.

۵-۵-۲ مرکز هماهنگی نجاتی که مسؤول انجام عملیات است معمولاً باید مسؤول تعیین مدت زمان ادامه عملیات جستجو و نجات نیز باشد.

نکته: کشورهای متعاقد ممکن است به اطلاعات سایر مقامات کشور ذی ربط در خصوص نحوه تصمیم گیری در باره خاتمه عملیات جستجو و نجات نیاز داشته باشند.

۵-۵-۳ وقتی یک عملیات جستجو و نجات به صورت موفقیت آمیز باشد و یا زمانی که مرکز هماهنگی نجات بررسی می کند یا مطلع می شود که وضعیت اضطراری دیگر وجود ندارد، وضعیت اضطراری باید لغو شود و عملیات جستجو، نجات باید خاتمه پیدا کند و هر کدام از مقامات، تجهیزات و سروس هایی که درگیر موضوع شده بودند فوراً مطلع شوند.

۵-۵-۴ اگر عملیات جستجو و نجات غیر ممکن باشد و مرکز هماهنگی نجات به این نتیجه برسد که احتمالاً هنوز بازماندگانی وجود دارند، این مرکز باید موقتاً عملیات در صحنه را تعلیق نماید و منتظر بهبود اوضاع

بماند و این موضوع را سریعاً به اطلاع هر کدام از مقامات، تجهیزات یا سرویس های درگیر یا مطلع برساند. اطلاعات مرتبگی که متعاقباً دریافت می شود باید ارزیابی گردند و عملیات جستجو و نجات وقتی قابل قبول و ممکن باشد، مجدداً پیگیری شود.

۵-۶-۲ دستور العمل هایی در صحنه یک سالحه.

۵-۶-۱ وقتی تجهیزات متعدد درگیر عملیات جستجو و نجات در صحنه می شوند، مرکز هماهنگی نجات با مرکز فرعی هماهنگی و نجات باید یک یا چند واحد در صحنه را برای هماهنگی تمام عملیات به منظور اطمینان از ایمنی و کارآئی عملیات زمینی و هوایی و با توجه به قابلیت های تجهیزات و نیازهای عملیاتی تعیین کند.

۵-۶-۲ وقتی یک سر خلبان می بیند که هواپیمای دیگر یا یک شناور در وضعیت بحرانی قرار دارد در صورت امکان و در صورتی که غیر منطقی یا غیر ضروری نباشد باید:

الف) هواپیما یا شناور در وضعیت بحرانی را در دید نگه دارد تا زمانی که مجبور شود که صحنه را ترک کند یا توسط مرکز هماهنگی نجات آگاهی یابد که دیگر نیازی به انجام این کار نیست؛

ب) موقعیت هواپیما یا شناور در وضعیت بحرانی را تعیین نماید،

پ) به مرکز هماهنگی نجات یا واحدهای مراقبت پرواز، حسب مورد، هر تعداد از اطلاعات زیر را در صورت امکان گزارش نماید:

- نوع وسیله پرنده یا کشتی در وضعیت اضطراری و علامت شناسائی و شرایط آن،
- موقعیت آن که بر اساس مختصات جغرافیائی یا براساس جهت و فاصله واقعی از یک نقطه مشخص یا دستگاه ناوبری بیان شده است،
- زمان مشاهده بر اساس زمان گروینچ،
- تعداد افراد مشاهده شده،
- بیان اینکه اشخاص وسیله پرنده یا شناور را ترک کرده اند یا نه،

- شرایط جوی در صحنه،

- شرایط فیزیکی ظاهری بازماندگان،

- بهترین راه دسترسی زمینی آشکار به صحنه بحران.

ت) بر اساس دستوروات مرکز هماهنگی نجات یا واحدهای مراقبت پرواز مربوطه عمل کند.

۱-۲-۶-۵ اگر اولین پرنده ای که به صحنه سائحه می رسد وسیله پرنده جستجو و نجات نباشد، این وسیله پرنده باید به عنوان مسؤل عملیات در صحنه بین دیگر وسایل پرنده بعدی که به صحنه می رسند، باشد تا زمانی که اولین وسیله پرنده جستجو و نجات به صحنه سائحه برسد. ضمناً اگر وسیله پرنده اول قابلیت برقراری ارتباط با مرکز هماهنگی نجات یا واحدهای مراقبت پرواز مربوطه را نداشته باشد، بر اساس توافق دو جانبه باید این مسؤولیت را تا رسیدن اولین وسیله پرنده جستجو و نجات به عهده وسیله پرنده ای که قابلیت برقراری و ایجاد ارتباط مذکور را دارد، بگذارد.

۳-۶-۵ در صورتی که ضروریست یک وسیله پرنده اطلاعاتی را به بازماندگان یا واحدهای نجات در روی سطح منتقل نماید و امکان برقراری ارتباط دو طرفه وجود نداشته باشد، باید در صورت امکان تجهیزات ارتباطی را که قابلیت برقراری ارتباط مستقیم را می دهد به پایین پرتاب کند یا اطلاعات را از طریق پرتاب پیامی به صورت نسخه چاپی منتقل کند.

۴-۶-۵ وقتی یک علامت و پیام زمینی مشاهده می شود، وسیله پرنده باید دریافت یا عدم دریافت پیام را از طریق روشهایی که در بند ۳-۶-۵ ذکر شد و در صورت عدم امکان از طریق پیام بصری مقتضی اعلام نماید.

۵-۶-۵ وقتی لازم باشد یک وسیله پرنده، شناورها را به محل بحران راهنمایی کند، این کار را باید از طریق ارسال دستور العمل های دقیق با امکانات موجود خود انجام دهد. در صورتی که امکان برقراری ارتباط رادیویی وجود نداشته باشد، وسیله پرنده این کار را از طریق ارسال پیام بصری لازم انجام خواهد داد.

نکته: علامت بصری زمین به هوا یا بالعکس در جلد ۳ سند شماره ۹۷۳۱ ایکائو آمده است.

۷-۵ دستور العمل‌هایی برای سرخلبانی که پیامهای بحران را ردگیری می‌کند.

وقتی که یک پیام اضطراری توسط یک سرخلبان هواپیما دریافت و ردگیری می‌شود، خلبان باید در صورت امکان:

الف) دریافت پیامهای اضطراری را تأیید کند،

ب) در صورت امکان موقعیت بحران را ثبت کند،

پ) در ارسال پیام بردباری نشان دهد،

ت) مرکز هماهنگی نجات یا واحدهای مراقبت پرواز مربوطه را از پیام اضطرار مطلع کند و تمام اطلاعات در دسترس را انتقال دهد؛ و

ث) با صلاحدید خلبان و با به گوش بودن برای فرامین، به سمت محال ارسال پیام حرکت کند.

۸-۵ علائم و پیامهای جستجو و نجات

۸-۵-۱ علائم بصری زمین به هوا و بالعکس که در پیوست آمده است در صورت استفاده، معنایی که در پیوست آمده را دارد. این علائم باید فقط با معانی تعیین شده استفاده شود و هیچ علامت دیگری که ممکن است باعث قاتی شدن با آنها شود استفاده نخواهد شد.

۸-۵-۲ به محض مشاهده هر یک از علائمی که در پیوست آمده، وسیله پرنده باید اقدام لازم در این خصوص را با توجه به معنی علامت ذکر شده در پیوست انجام دهد.

۹-۵ نگهداری اسناد

۹-۵-۱ توصیه: هر مرکز هماهنگی نجات باید اسناد کارآئی عملیات سازمان جستجو و نجات را در منطقه خود نگهداری کند.

دفتر هیئت دولت

۲-۹-۵ توصیه: هر مرکز هماهنگی نجات باید از عملیات واقعی جستجو و نجات در منطقه خود ارزیابی به عمل آورد. این ارزیابی‌ها باید شامل هر نکته مربوط به دستور العمل های مورد استفاده و وضعیت‌های اضطراری و تجهیزات نجات و هرگونه پیشنهادی به منظور ارتقاء آنها باشد. ارزیابی هایی که ممکن است مورد توجه و علاقه سایر کشورها قرار گیرد باید به ایکنائو جهت اطلاع و انتشار در صورت مقتضی ارسال گردد.

پیوست - علائم جستجو و نجات

نکته - فصل ۵، بند ۸-۵ این ضمیمه را مشاهده کنید.

۱- علائم ارسالی با شناورهای سطحی

۱-۱ مائورهایی که به ترتیب زیر توسط یک وسیله پرنده انجام می گیرد به این معنی است که وسیله پرنده می‌خواهد شناور سطحی را به محل یک وسیله پرنده یا شناور در حالت اضطراری راهنمایی کند:

الف) چرخیدن به دور شناور سطحی حداقل یک بار؛

ب) قطع مسیر طراحی شده شناور سطحی با ارتفاع کم و در جلوی آن و:

۱ - تکان دادن بالها، یا

۲ - باز و بسته کردن دستگیره گاز، یا

۳ - تغییر گام ملخ.

نکته: به علت سطح بالای صداها در سطح شناورها، علائم صدایی مورد ۲ و ۳ بالا ممکن است کمتر از علائم بصری در مورد ۱ تأثیر داشته باشد و به عنوان وسایل گزینه‌ای جلب توجه محسوب شوند.

پ) قرار داشتن در مسیری که در آن مسیر شناور سطحی راهنمایی می‌شود.

تکرار این مائورها معنی مشابه دارد.

۱-۲ مائورهایی زیر توسط یک وسیله پرنده به این معنی است که دیگر نیازی به کمک آن شناور سطحی که

علائم برای آن ارسال می‌شود، نیست

دفتر هیئت دولت

- قطع مسیر پشت شناور سطحی با ارتفاع کم و:

(۱) تکان دادن بالها، یا

(۲) باز و بسته کردن دستگیره گاز، یا

(۳) تغییر گام ملخ

نکته: پاسخ‌های زیر ممکن است توسط شناور سطحی در خصوص علائم ذکر شده در ۱-۱ انجام گیرد:

- برای تأیید دریافت علائم:

(۱) بالا بردن پرچم سه گوش (نوارهای قرمز و سفید عمودی) از جلو (به معنای دریافت پیام)

(۲) ارسال متوالی حرف "T" توسط لامپ علائم با کد مورس

(۳) تغییر مسیر شناور به دنبال وسیله پرنده.

- برای اعلام عدم توانایی برای دنبال کردن:

(۱) بالا بردن پرچم بین المللی "N" (یک مربع شطرنجی سفید و آبی)

(۲) ارسال متوالی حرف "N" با کد مورس

نکته: به نکته ذیل بند ۱-۱ ب و بند ۳ مراجعه شود.

۲- کد علائم بصری هوا-زمین

۲-۱- کد علائم بصری هوا-زمین جهت استفاده بازماندگان

ردیف	پیام	نماد کد
۱	نیاز به کمک	V
۲	نیاز به کمک پزشکی	X

N	نه، پاسخ منفی	۳
Y	بله، پاسخ مثبت	۴
↑	این مسیر را دنبال کنید	۵

۲-۲ کد علائم بصری - هوا - زمین جهت استفاده واحدهای نجات

نماد کد	پیام	ردیف
LLL	تکمیل عملیات	۱
LL	پیدا شدن تمامی افراد	۲
+++	پیدا شدن بخشی از افراد	۳
XX	امکان ادامه عملیات نیست، به پایگاه بازمی گردیم.	۴
	ما به دو گروه تقسیم می شویم ، هر کدام به سمت نشان داده شده ادامه می دهند.	۵
→ →	اطلاعاتی رسیده که نشان می دهد وسیله پرنده در این جهت است.	۶
N N	چیزی یافت نشد ، به جستجو ادامه می دهیم.	۷

۲-۳ نمادها باید حداقل ۲/۵ متر (۸ پا) طول داشته باشند و در حد امکان آشکار باشند.

نکته ۱- نمادها ممکن است با وسایلی از قبیل؛ تکه های پارچه ، چتر نجات ، قطعات چوب، سنگ یا مواد مشابه یا با استفاده از مسطح کردن سطوح یا رنگی کردن با روغن، درست شود.

نکته ۲- توجه به علائم بالا ممکن است به وسیله روشهایی دیگری از قبیل رادیو، نور، دود و روشنائی انعکاسی جلب گردد.

۳- علائم هوا به زمین

۱-۳ ارسال علائم زیر توسط وسیله پرنده بدین معنی است که علائم زمینی دریافت شده است :

الف) در طول ساعات روز :

- به وسیله تکان دادن بالهای وسیله پرنده؛

ب- در طول ساعات تاریکی :

دفتر هیئت دولت

دویار روشن و خاموش کردن چراغ های فرود وسیله پرنده یا اگر به آن مجهز نیست دویار روشن و خاموش کردن چراغهای ناویری.

۲-۳ نشان ندادن علائم بالا بدان معناست که علائم زمینی دریافت نشده است.

پایان

دفتر هیئت دولت